

største Glæde og Gavn af det haande for deres daglige Arbejde og for Tilliden til og Hengivenheden for Forsvarsvæsenet, det vil blive de Militære selv. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at Udvalget har fuldstændig Ret i at gjøre den Indstilling, og at denne Indstilling ikke kan affærdiges dermed, at efter den Begrundelse, Udvalget har givet det, skulde det være nok, at den høie Minister i sin Naade vilde være med til ad Nare at indrømme en lille forhøiet Understøttelse til den paagjældende Mand. Det er ganske vist et Spørgsmaal, som staar ved Siden af Andragendet, men bagved ligger Motiveringer. Den foreløbige Debat i denne Sag, haaber jeg, vil føre til et Forlangende fra Thingets Side om, at Sagen vedkommende saabel den paagjældende Stabssergent som den paagjældende Lieutenant må blive fremlagt til Efterretning for Thinget og til nærmere Beskjendtskab her. Jeg haaber da, at vi ved at fremdrage saadanne Tilfælde — vi have desværre nylig hørt om andre sørgelige Tildragelser fra den militære Undervisning — for at faae dem oplyste, ikke for at domine i Alide, efterhaanden maa føres til, at vi fra begge Sider saabel fra Repræsentationens som fra Ministeriets Side ville komme ind paa det Spor, at man aarlig faar Meddelelser om, hvorledes og paa denne Undervisning foregaar, ligesom man faar Meddelelse om andre Skolers Undervisning. Naar vi saaledes blandt Andet fik Underretning om f. Ex, hvor Mange der have hængt sig i Rekrutskolen, hvor Mange der ere løbne bort, hvor Mange der ere straffede, hvor mange Insubordinationer der ere begaaede af Underordnede og Overordnede, for saavidt de ere komne til Regeringens Kundskab, saa vilde Veiledningen i denne Retning mulig kunne hjælpe til, at vi for Fremtiden ogsaa i de militære Undervisningsanstalter kunde faae den Mand indført, som jeg ikke betvivler kan være paa flere Steder, men som ikke er saa almindelig, som den burde være, den Mand, der paa den ene Side kunde opmuntre Soldaten til at uddanne sig i det Kald, han er indsendt til, og paa den anden Side kunde hævde Fugtten, ikke blot hos Fædre og Mødre, men ogsaa hos Sønerne for det, de gaa ind til, naar de gaa ind som Soldat. Denne Frygt er jo ikke ualmindelig til Stede efter de foreliggende Exempler og navnlig, fordi de foreliggende Exempler maasse ikke ere blevne saa omhyggelig og almindelig belyste, som de burde være. Jeg stemmer for Andragendet, ikke blot, for at det kan blive taget under Overveelse, hvorledes vi ville stille os for Un-

derstøttelsens og Pensionsforhøielens Vedkommende, men for derved at betegne Udvalgets fulde Berettigelse til forberedende at fremdrage dette Spørgsmaal, saa at vi kunne vente, naar Thinget slutter sig dertil, at man vil gaa videre i denne Sag og forlange fuld Befæd.

Krigs- og Marineministeren (Kobn): Jeg har blot bedet om Ordet for at bemærke, at Thinget slet ikke behøver at stille noget Forlangende om at faae Akterne i disse to Sager, der ere under Omtale, jeg skal med Fornøielse sende dem. Jeg har ikke det Ringeste derimod. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) faae i den forhenværende Stabssergent Nielsens Handlemaade, at skrive disse Ting op paa den aparte Naade, som han har gjort det, en varm Tølelse for Rekrutterne, en Harme over den Behandling, de have lidt. Det er naturligvis et Synspunkt, men det er just ikke det, der absolut maa være det rette, navnlig er det løierligt, at Harmen kom, da det slet ikke passerede ved hans Regiment, saa at han slet ikke faae det og kun havde det paa anden Haand. Jeg tror derfor, at det er et fuldt saa berettiget Synspunkt, det, hvorfra det er blevet set, og at den brugte Fremgangsmaade er berettiget overfor en Mand, der er saa upaalidelig, det tør jeg nok kalde ham, at han fremsætter et saadant Tankeexperiment og saa benægter, at det er sandt (Afskydelse af Monrad). Det ærede Medlem fra Middelfart synes, at det er underligt. Jeg maa i saa Henseende sige, at jeg lægger netop Bægt paa, hvad det var for en Mand; dersom det havde været en Rekrut, som man kunde have gjort fornytt i Forhørene — dersom man vilde have gjort det, hvad jeg ikke antager — kunde jeg forstaa, om han var gaaet fra det, men her er det jo en hidtil for paalidelig ansat Underofficer, som gaar fra det, han tidligere har ansørt. Han naaede derved at faae en overordentlig mild Straf, men paa den anden Side kunde der dog vel ikke være den Tillid til ham mere, at der kunde være Rimelighed for at beholde ham i Tjenesten. Jeg tror, at det Angreb, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fremkom med paa den militære Straffelov, dog egentlig var lidt urimeligt i Anledning af denne Sag. Den Mand, som der nærmest er Tale om, er jo egentlig slet ikke straffet efter den militære Straffelov, fordi han fik nogle Dages Bægt-arrest, og hvad Lieutenant Castenskjold angaar, saa er den Strafferamme, indenfor hvilken den Forseelse ligger, som han var tiltalt for, saa vid, at der kunde have været